

Raportti Saksan työharjoittelusta

Työskentely

Työskentelin Saksassa yrityksessä Hümmer GmbH. Yritys oli aloittanut toimintansa vasta vuoden vaihteessa, kun pomoni Bernd oli lopettanut yritystoiminnan jonkun toisen kanssa. Yrityksessä oli kuusi vakituista työntekijää ja koko työporukalla oli tiivis yhteishenki sekä pääsin lähestulkoon heti mukaan siihen. Työkaverini olivat erittäin mukavia ja huumorintajuisia, töissä oli positiivinen ilmapiiri ja näin nautin työskentelystä paljon.

Työviikkoni olivat nelipäiväisiä. Töitä tehtiin maanantaista torstaihin ja noin 10 tunnin työpäiviä. Tykkäsin tästä järjestelystä sillä minulla oli pidemmät viikonloput, jolloin pääsin reissaamaan pidempiäkin reissuja muualle Saksaan. Tosin päivät yleensä venyivät pitkiksi ja ylitöitä tuli tehtyä runsaasti, onnekseni nautin töissä olostani niin se ei niinkään haitannut.

Tykkäsin paljon millainen työmoraali saksalaisilla on, tai ainakin tämän yrityksen työntekijöillä, missä työskentelimme. Oikeastaan pausimme koko ajan töitä aamusta iltaan, ja meillä oli vain lyhyt ruokatauko. Päivät olivat välistä raskaita, mutta nautin kummiskin siitä, kuinka todellakin teimme töitä emmekä tyhjää panttina palloilleet.

Hümmer yrityksen päätuotona on pientalojen rakentaminen ja heillä onkin oma "tiny house" bisnes. Tämän lisäksi he tekevät aliurakointi hommia ja yksityisasuntojen remontointeja. Pääprojektina meillä oli jaksoni aikana juuri yksi pientalo ja se tehtiin isoina elementteinä hallilla eikä suoraan paikan päällä kuten kuulemma kaikki aiemmat oltiin tehty. Elementteinä teko johtui siitä että talo rakennettiin reilu 100km päähän. Kun saavuini Saksaan talon runko oli jo pystyssä, mutta sain osallistua sen jälkeisiin hommiin. Talossa riitti paljon hommaa ja sainkin osallistua tosi paljon tekemiseen. Sain rapata, tehdä kipsilevytöitä, asentaa ikkunoita ja ovia, maalata, olla apupoikana sähkö- ja putkihommissa, tehdä sisäkattoa, asentaa huonekaluja sekä levittää pinnoitteen ulkoseiniin ja paljon muuta.

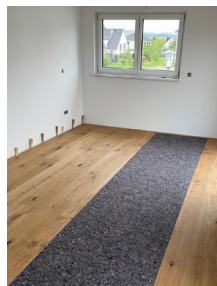
Ehkä ainoa miinus saksassa työskentelyssä oli se, ettei työturvallisuus ollut hyvällä mallilla. Lähdetään ensimmäisenä liikkeelle ihan vain työvarusteista. Suomessa työmailla on pakollisena kypärät, suojalasit, työhanskat, kuulosuojaimet, henkilökohtainen huomiovärinen työvaatetus ja teräskärkiset työkengät sekä riippuen työtehtävästä saattaa joutua käyttämään

lisäsuojavarusteita. Saksassa sitten taas oltiin ilman kypärää, ei erityisemmin mitään suojavarusteita kellään, työhousut olivat aika ohutta kangasta ei mitään viiltosuojaa eikä mitään huomiovärejä. Esimerkiksi tässä minun firmassa vaatteina toimi harmaa paita missä firman logo ja sitten olivat hiekan ruskeat housut ja kaikilla omanlaisensa työkengät, jotka näytti ennemminkin perusjuoksun lenkkareilla. Sitten kun aletaan puhumaan työpaikkojen turvallisuudesta niin kun tehtiin kattohommia tai korkealla töitä ei ollut valjaista kuuloakaan, telineet ei tietenkään tarkistettu eikä kyllä hyvin tai oikein pystytettyjäkään, työmailla siisteys oli kyllä ihan hyvällä mallilla ettei tavaroita lojunut vaarallisesti missään kulkureiteillä tms. mutta siivousmenetelmät olivat huonoja, muun muassa harjaaminen levittää pölyä erittäin paljon ja kun ei käytetä hengityssuojaimia menee kaikki kivipöly keuhkoihin mikä ei ole hyvä asia. Kun olin kerrostalo työmaalla rappukäytävässä ei ollut väliaikaisia kaiteita portaissa, jolloin harha askel olisi voinut johtaa nopeasti kuolemaan. Muita havaintoja olivat esimerkiksi myös, että sirkkeleissä harvemmin oli mitään suojaa terän päällä ja rälläköinnissä kellään ei ollut kipinöitä kestäväää vaatetusta, ei hanskoja, ei suojalaseja eikä kuulosuojaimia, mitkä muutenkin liian usein "unohdettiin". Toisin sanottuna Saksan työturvallisuus nyt on samanlaista, mitä Suomessa oli 2000 luvun alkupuolella. Tästä huolimatta ja onneksi jakson aika näistä seikoista huolimatta ei tapahtunut, kun kuin yksi työtapaturma. Työkaverini rälläköi oven karmista sörröttävää metallin palaa ja hänelle lensi pieni pala metallista sormeen viiltäen tähän suuren ja syvän haavan, mutta onneksi ei käynyt pahemmin. Pidin omasta työturvallisuudesta niin hyvin huolta kuin oli mahdollista ja tästä syystä en tehnyt jaksoni aikana kattotöitä vaikka se olisi ollut mahdollista. En halunnut korkealle ilman valjaita, jos vaikka horjahtaisinkin alas tai muuta vastaavaa jolloin olisi suuri loukkaantumisen riski.

Oppiminen

Opin paljon tällä reissulla, en vain rakennusalan hommista vaan ylipäättäänkin Saksasta ja myös itsestäni. Reissu oli erittäin antava ja itseymmärryksenä parani reissulla sekä sain harjoiteltua itsenäistymistä, kun asuin yksin ja pyöritin itse omaa arkeani. Kuitenkin ennemmin kouluun liittyen sain tehdä paljon semmoisia asioita, mitä suomessa en ole päässyt tekemään tai vielä edes kerennyt tehdä. Loppujaksosta kun olin saanut näytettyä tarpeeksi ammattiosaamistani sain myös tehdä itsenäisesti hommia periaatteessa ilman mitään valvontaa. Minulle siis annettiin myös vastuuta tekemiseeni, joka oli omasta mielestä mukava sillä se oikeasti osoitti minulle, että olen onnistunut näyttämään sen että pystyn ja osaan tehdä kyseisiä hommia. Pääsin tekemään kerrostalon asuntoihin lattialistat sekä parkettilattiaa. Sain myös maalaila ja tehdä seinän tasoituksia ynnä muuta sellaista.

Vuorovaikutus

Minua ennakkoon jännitti jaksolle lähteminen siitä syystä, kun ei ollut yhteistä äidinkieltä ja jos tulisikin iso kielimuuri joissain kohti ettei millään saisi selitettyä asiaansa että toinen sen ymmärtäisi, mutta näin ei oikeastaan käynyt kertaakaan. Tottakai oli tilanteita, missä jotain sanaa ei muistanut englanniksi ja täytyi jotenkin koittaa selittää se tai kääntää, mutta emme ottaneet turhia paineita puhumisesta vaan naureskelimme ennemmin yhdessä jos ei kumpikaan muistanut tai tietänyt kyseistä sanaa. Vitsailimme, että tässä me opimme kaikki uutta, kun käänsimme sanoja kääntäjän avulla. Ensimmäisenä päivänäkin, kun oli kyse kulmavahvikkeita, käänsimme sanan "fabric corner bracket" ja tämä muistettiin sitten koko loppuajan. Välillä testailimme toisiamme että muistaahan toinen vielä, mikä kulmavahvike oli englanniksi ja sitten kun sen sano naureskeltiin että niinhän se olikin.

Opin nopeasti tunnistamaan työkaluja saksaksi, jolloin meidän ei tarvinnut kääntää työkalujen nimiä englanniksi ja näin esimerkiksi silloin kun olin enemmän apupoikana oli työkavereideni helpompi pyytää minua tuomaan jotain, kun saivat käyttää äidinkieltään. Oli myös hauskoja tilanteita, kun kumpikaan osapuoli ei tiennyt sanaa englanniksi niin työkaverini saattoi kysyä että mikä kyseinen asia on suomeksi ja näin ollen koko jakson ajan esimerkiksi käytimme harja-sanaa. Kun minun täytyi siivota jotain työkaverini aina sanoi, että: "Rosa, now we have to clean with the harja", se oli hauskaa. Opetin myös, että mikä on kiila ja työkaverini vaan nauroivat että sehän on melkein kuin tequila. Andreas myös yksi päivä totesi että sana "lattialista" kuulostaa tosi aggressiiviselle.

Aktiivinen kansalaisuus

Minulla ei ollut mitään ongelmaa asua Saksassa. Aluksi se oli vähän outoa ja täytyi totutella ensinnäkin yksin asumiseen sekä siihen, että olin aivan vieraassa maassa. Kummiskaan asettumiseen ei mennyt kauaa aikaa ja perusarkiset asiat sujuvat mainiosti. Opettelin jo ennen reissua vähän saksaa ja siitä todellakin oli hyötyä. Tein ruokakauppa reissut kokonaan saksaksi ja ymmärsin jonkin verran keskusteluista mitä kuulin saksaksi. Opin myös nopeasti saksalaisille tavoille.

Työkavereiden sekä vaihtuvien työkohteiden ansiosta näin ja opin paljon Saksasta. Ajoimme paljon ympäriinsä lähialueilla sekä myös kauemmas silloin kun teimme tiny housea. Ajomatkoilla työkaverini kertoivat minulle eri alueiden historiasta sekä muista kiinnostavista asioista. Tykkäsin tästä tosi paljon sillä halusinkin tietää kaikkea Saksasta ja tämä oli aivan täydellinen tapa saada

lisää tietoa, koska olihan kyse paikallisista. Työkaverini ottivat minut myös vapaa-ajalla mukaansa, jotta näkisin saksaa. Kävimme vaeltamassa vuorilla, missä oli vanhat linnan rauniot. Vuoren päältä oli mahtavat näkymät ja alempana vuorella oli linnan vanha vanki tyrmä. Kävimme myös tippukiviluolalassa sekä oluttarhassa, jossa todellakin join elämäni parasta olutta ja söin hyvää makkaraa. Me myös erään työviikon päätteeksi grillasimme pomoni luona ja siellä hän esitteli ensimmäisen itse tekemänsä talon ja kertoi omasta työurastaan.

Vapaa-ajalla, kun liikuin ulkona tutustuin ja keskustelin myös muiden paikallisten saksalaisten kanssa. Useat ihmiset kysyivät johonkin väliin aina saman kysymyksen, joko: "Kumpi on parempi maa Saksa vai Suomi?" tai "Mikä on ollut parasta ja mikä huonointa Saksassa?" Vaikka nuo kysymykset olivat vähän ärsyttäviä, koska en osannut koskaan päättää mitä vastaisin, olivat ihmiset tosi mukavia ja ystävällisiä Saksassa.

Lopputerveiset

Olen niin iloinen, että päätinkin lähteä vaihtoon sillä nämä olivat parhaat 2 kuukautta, mitä minulla on ollut. Sain niin paljon irti tästä reissusta. Pääsin näkemään ja kokemaan niin paljon kaikkea plus saan nyt ammattiopintoni päätökseen. Minulla kävi myös onni päästä juuri Hümmerille töihin, koska tuon parempaa työporukkaa ei voi olla, ja he varsinkin tekivät reissustani hyvän ja jopa paremman mitä olisin koskaan osannut kuvitellakaan. Oli hiukan haikea olo palata takaisin Suomeen mutta tiedän että palaan Saksaan vielä sillä rakastuin siihen täysin tai ainakin Bayerin osavaltioon.

Kiitos tästä mahdollisuudesta ja hyvää kesää Elina!